

ОРЛИН КРУМОВ ТИШИНА

chitanka.info

Да-а, животът на двамата старци не бе особено интересен. От години обитаваха някакъв старчески дом, къде точно, не беше сигурно. Рядко си спомняха за тях. От време на време, полупиян санитар влизаше в стаята, запушваше си носа с погнуса, псуваше ги кротко, без злоба и напускаше.

Живот без събития...

Е, вярно, веднъж заваля проливен дъжд за разнообразие, та от тавана забарабаниха тежки капки вода. Три дни двамата старци се завиваха с мокри одеяла, а пантофите им жвакаха и съвсем замирисаха, но санитарят ги изхвърли в боклука, като забрави да им донесе нови. Налагаше се да ходят до тоалетната навън боси.

Но ето че един ден нещо се промени. Първо, в стаята влезе човек, който въобще не приличаше на санитар. Той взе да мери нещо по пода, премери стените, спъна се в кревата на единия старец, леко изпсува, но достатъчно тихо, за да не го събуди. После излезе. Когато старецът се пробуди, другият му разказваше тази случка цели два дни.

След седмица обаче, в стаята пристигнаха още няколко мъже в работни униформи. Те вдигнаха двата кревата, на които дремеха старците и ги преместиха един до друг в ъгъла. После работниците заблъскаха стените с чукове. Изкъртиха вратата, направиха цяла една дупка към коридора.

— Какво става? — полюбопитстваха старците, но никой не ги чу.

Всъщност, един от работниците ги забеляза и попита дали има топъл чай. Отговориха му, че не са пили топъл чай от години и единият старец добави:

— Беше време за ремонт на старческия дом...

— Тъхъ — каза работникът и излезе.

После бе тихо цели три дни. И понеже две от стените бяха съборени и ставаше постоянно течение, двамата се завиха през глава и така прекарваха повече от времето си. Дори не повдигаха одеялата, когато онези нахлуха обратно. Работниците бяха довели някакви железни стовариха ги на пода и започнаха да ги чукат с тежки чукове. Звън и трясък...

После отново настъпи тишина.

Но ето че на другата сутрин някакъв страхотен шум откъсна старците от съня им. Те отметнаха одеялата и ококориха очи натам

откъдето идваше шума. После скочиха и се опитаха да побегнат, но се спънаха в една от релсите, поставени от работниците.

След миг, влакът връхлетя в стаята.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.